

[Ole Bjørn Kraft.]

og jeg kunde citere et Utal af saadanne Udtalelser —, som klart og tydeligt tilkendegiver, at de Beslutninger, vi træffer paa Forsvarets Omraade, den Holdning, som vi indtager her, vil komme til at paavirke deres Stilling over for os — ogsaa socialdemokratiske Udtalelser, men jeg skal afholde mig fra at citere, thi den højtærede Forsvarsminister maa vide, at saaledes er det, og at jeg har Ret. Rent praktisk politisk kan det da heller ikke være andet, end at det for disse Lande maa have denne Betydning, som det har Betydning for os, hvilken Holdning de indtager.

Derfor er det, jeg siger, at den Politik, som vi kommer til at føre her, faar Betydning for vor Stilling i Norden. Den kan i en given Situation blive afgørende for, om den moralske Magtfaktor, som kunde staa bag ved os, ogsaa vil gøre det, naar det kommer til Stykket. Derfor er det, jeg har sagt, at helt uden at tage Hensyn til, om der er Tale om Forsvarsalliance, helt uden at tage Hensyn til, hvordan ens almindelige Stilling er over for det nordiske, maa man se disse simple Kendsgerninger i Øjnene og tage dem med ind under sine Overvejelser. Man ser det altsaa ikke, man føler sig stærk nok til helt at afvise det, til at lade, som om det er en ligegyldig Diskussion. Det kan man gøre, men har man ogsaa, naar det kommer til Stykket, de Skuldre, der skal til for at bære det Ansvar, som man her paatager sig, i Nødens og i Farens Stund?

Jeg modtager det Tilbud, som Forsvarsministeren har afgivet om, at Sagen henvises til Behandling i et Udvalg. Naar vi kommer til at tale sammen der, er der dog altid en Mulighed for, at man kan tale sig til Rette. Under alle Omstændigheder haaber jeg, at man kan benytte dette Udvalg til at drøfte nogle af de Spørgsmaal, som her foreligger, og mit Parti vil da ogsaa forbeholde sig i dette Udvalg, naar Forsvarsministeren har talt om det, som han har gjort, bl. a. at rejse Spørgsmaalet om det nordiske i den Forbindelse, jeg her har talt om.

J. P. Larsen: Efter den Tale, den højtærede Forsvarsminister holdt, har jeg egentlig ikke stort at tilføje, og jeg har det heller ikke efter de to Taler, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har holdt. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne begyndte stilfærdigt og beskedent med at sige, at det, man nu ønsker, er at knytte Forhandlingens Traade paa ny. Ja, det kan

man jo altid gøre. (*Christmas Møller: Højere!*). Hvad behager? (*Christmas Møller: Højere!*). Højere?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem skal ikke lade sig afficere af Afbrydelser.

J. P. Larsen: Nej, ikke af den Slags, det er ganske rigtigt; det er jeg enig med den højtærede Formand i. — Man kan naturligvis altid knytte Forhandlingens Traade. Det er der ikke noget i Vejen for. Men da det ærede Medlem saa kom ind paa at skulle redegøre for hvorfor, ja, saa fik vi en fornyet Tale fra i Fjor, Ord til andet, og han gentog den igen i forstærket Form, da han atter havde Ordet. Og naar man nu til Overflod har læst denne Tale i den konservative Presse og sidst i „Berlingske Tidende“, maa man jo sige, at saa er man vel forbedret paa, hvad det ærede Medlem har at anbringe som Forsvar for at ville have knyttet Forhandlingens Traade paa ny.

Der fandtes ikke i denne Tale noget som helst, der adskiller sig fra Talerne i Fjor, da den gældende Forsvarsordning blev vedtaget, og jeg kan ikke med min bedste Vilje se, hvad det skal tjene til at nedsætte et Udvalg af den Sammensætning som foreslaaet. De Politikere, som var Medlemmer af Udvalget, og heriblandt det ærede Medlems Parti, ogsaa det ærede Medlem selv, havde jo rig Lejlighed i Foraaret i Fjor til at udtømme sig, og de gjorde det i meget høj Grad. De sagkyndige fra militær Side holdt sig saa sandelig heller ikke tilbage. Der savnedes intet som helst i Retning af, hvad siges kunde fra de Herrers Side om den foreslaaede Ordning, og jeg kan ikke se, hvad et Udvalg nu skulde tjene til.

Saa sagde det ærede Medlem ganske rigtigt til at begynde med, at Tiden rider hastigt. Jeg formoder, at det ærede Medlem mente, at Begivenhederne rider hastigt, for Tiden har rimeligvis den samme Fart paa nu, som den alle Dage har haft; men hvis det ærede Medlem mente Begivenhederne, kan vi være enige. De har redet noget stærkt, det har de før gjort i Historien, hvad den nu lærer tydeligt. Men det forekommer mig alligevel, at saa stærk Fart har Begivenhederne heller ikke haft paa, saa at man allerede nu skulde have et saadant Udvalg til at paapege Mangler ved Forsvarsordningen, som de Herrere jo for et Aar siden paaviste i rigt Maal var til Stede efter deres Mening.

Det ærede Medlem fremførte jo sine Betragtninger til at begynde med meget